

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.

Előfizetési ár: Egész évre jan. decz. **8** frt, 6 hóra **4** frt, 3 hóra **2** frt. Egyes szám 16. kr

Előfizetési minden postahivatalnál és könyvtárosnál. **Kiadó-hivatal:** Pest barátok-ter. Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nempereille sor 10 kr.

Hirdetések felvételnek: egyedül Láng Lipót és társa. I. nemzetközi hirdetések folyó téli Irodájukban **Budapest. FÜRDŐ-UTCA 1-SŐ SZÁM.**

2. szám.

Január 8. 1876.

XXVIII kötet.

AZ IFJU KÉPVISELŐHÁZ.

(Jövendő életrások.)

HEGEDŰS SÁNDOR.

Egy asszonyság elmegy a boliba karácsonyi ajándékot vásárolni a férjének.

Kertész és Eisert kifárad a keresgélésben.

— Tessék egy szép szivartárca.

— Az én férjem nem dohányozik.

— Tessék egy sakkészlet, vagy kártyázó apparatus.

— Az én férjem nem játszik semmi kártyát.

— Tessék egy szép liqueur-service.

— Az én férjem nem iszik.

— Tessék hát egy szép revolver, éjjeli hazajárásra.

— Az én férjem nem jár sehová éjszaka.

— Hát mit csinál egész nap?

— Dolgozik.

— Akkor sok pénzének kell lenni. Tessék ez a tárca.

— Az én férjem nálam tartja a pénzt.

— Ejnye, mondja erre az üzletfőnök felesége, nem küldené ide azt a férjet? Mert ilyet még nem láttam.

Ez a férj: Hegedűs Sándor.

A Hon Garibaldija: az »I mille« szerzője. Ő írta az »ezer vezércikket.«

Még most csak »Saul« a ki megverte a maga ezerét; de hátha még Dávid lesz belőle, a ki megveri a maga »tizezerét!«

Az első nemzetgazdászati író, a kit ismerünk, hogy nem csak »ír« a takarékoságról, hanem »teszi« is.

Élő tanubizonysága annak, hogy közös vámterület mellett is lehet az embernek zöld ágra jutni.

Azért van már két háza a Svábhegyen! olyan magas házak, hogy az ember a budai király várra is csak úgy felülről néz le róluk. Igaz, hogy még csak az ötödik emelet van készen belőlük, s a négy alsó emeletet még ezután kell alájuk építeni; de hát Rotschild is ilyen kicsiben kezdte azt.

Most van még csak nehéz munkája. Egyes egy magában küzdeni azon egyedül idvezítő

hitvallás ellen, a mit jelenleg minden igazhitű ember vall, hogy nekünk külön vámterület kell. Egyszerű a hitágazat. Elég sokáig mondtuk azt, hogy »hunczut a német!« mondja már egyszer a német azt, hogy »hunczut a magyar.«

Ez evangéliummal szemben Hegedűs azt a schismát iparkodik felállítani, hogy se a magyar, se a német ne legyen hunczut, hanem legyen mind a kettő becsületes ember egymás irányában.

A kölcsönös becsületesség veszedelmes dogmájának következtését pedig már elég világosan megmagyarázta a Pesti Napló.

Ha a magyar és német egymással becsületesen kiegyezik, akkor nálunk az iparnak vége. Házaikat kénytelenek leszünk Austriában építtetni, onnan hozatni; ács, köműves itt több munkát nem kap; a kecskeméti embernek nem lesz szabad hazai bundát viselni, hanem bécsi Schlaffrokban fog járni a tanyára; s a debreczeni csizmadia nem varr több »varjút,« hanem bécsi pacsmagot fog árulni a szín alatt, a paprikás pörköltünk helyett bécsi spenotot fognak a bográcsunkba rakni, s minden akó vizért, a mi a Dunán lefolyik, egy krajczárt kell fizetnünk, a mért a bécsiek ide eresztik; minden ásó kapa után procentet kell fizetnünk Bécsnek. S ha a rendőrségünk valami ellopott jószágot visszaszerez, (a mi ugyan lehetetlen) abból harmincz perzentet át kell adnunk a bécsi tolvajoknak; sőt ha valaki a feleségét meg akarja csókolgatni, még abból is huszonöt perzentet elébb egy bécsi menyecskénél tartozik leróni. Minden pohár borból az első három kortyot a bécsiek egészségére kell meginnunk, csak a többi szolgál a magunk szomjuságára, s mikor megüti az erszényünket a lapos guta, ennek a gutának a fele is a németé lesz.

Ez már csak istentelenség lesz!

Képzeltetni, hogy ha az sikerül, a mostani szaraczénus kormányának, Hegedűs Sándor segítségével: a felső fokú hazaárulásért mekkora jutalom várakozik Hegedűs Sándorra?

Ha már Jókait megtették a hirlapok nemzet bárójának, Tiszát nemzet grófjának, Andrássyt nemzet herczegének, akkor Hegedűst

bizonyosan megteszik nemzettárnokmesterének. Ez a legszebb nemzeti jutalom és nem is kerül semmibe.

De majd elkövetkezik a nemezis is! Készíti már Bakay Nándor azt a sok kötelet, annak a sok hazaárulónak, a ki Hegedűssel egyet mer érteni. Sajnos, hogy ezt az egyetlen egy ily módon virágzásnak indulással kecsegtető iparágat a Csávolszky-Verchovai miniszterium meg fogja buktatni, az által, hogy a guillotint felállíttatja, s mindnyájunkat lenyakaztat. Bakayt is.

Gaudeamus igitur, juvenes dum sumus.

AZ ÜSTÖKÖS BIOGRAFJA.

NE HAGYD MAGAD!

Nyomoruságos elbeszélés

JÓ K A I M Ó R T Ó L.

II.

A világitó pohár.

AMULT év egyik borongos novemberi napján, a midőn a felhők azon látszottak országyülesezni odafenn, hogy kész eső, vagy hó alakjában róják-e le az idei adójukat, a mivel a földnek tartoznak; egy fiatal férfi igyekezett nagy léptekkel elérni a montenegrói fejedelem barátságos küszöbét, a kinek ez a moratorium nagyon kedvére lehetett, mert sem esernyő sem köpönyeg nem szolgált neki fedezetül. Fehér kalapja ugyan igyekezett a nyár óta hozzábarnulni az őszi időhöz; de még a tökéletes sonkaszint nem nyerte el a pipafüsttől. Két nyári kabát volt rajta, egyik sárga, másik barna a sárgát vette felül, a barna hosszabb volt egy grammal, vagy literrel, vagy nem tudom én, minek híják most az »araszt«, mint a sárga s kilátszott alóla. Őseink is így viselték a dolmányt: a hosszabbat alul, a kurtát felül.

A mint belépett a kávéházba, nem is köszönt senkinek, csak egyenesen ment a megszkott szegletbe, szemére húzott kalappal s kicsi hija, hogy az ölébe nem ült annak az alaknak, a ki az ő helyét elfoglalá.

— No nincs több asztal a kávéházban, csak az? dörmögött az ott talált buslakodó a vele szemközt letelepülőre.

Volt biz ott még hat asztal is, s egyetlen egynél kuporgott egy magányos czernagorcza egy pohár szilvapálinka mellett; de hát a mi fiatal emberünk szerette a társaságot és a beszélgetést. Udvariasan engedelmet kért, megdörzsölte a kezeit, hogy a hideg kimenjen belőlük s aztán szétnézett a marqueur után.

A »Kristóf« ismerte már jól a vendégét s hozta számára a mindennapit: egy pohár forró tejet, meg egy zsemlét.

Ez volt a vendégre nézve az ozsonna, vacsora, még talán az ebéd is.

A mint a tálczáról átvette a tejes poharat és a süteményt, mingyárt le is tette rá a megfelelő árt, egy piczuligramm alakjában.

Kristóf úr markába vette a pseudoezüst pénzt s megköpködté:

»Pfhü, pfhü; apádanyád ide jöjjön! Ez az első pénz, a mit ma beveszek.«

Pedig délután öt óra volt már.

Az átelleni vendég előtt állt egy pohár fekete kávé érintetlenül. Az uraságon jó macskaprémmele béleit téli kabát volt, s a mellénye gombjába arany óraláncz volt akasztva. Az alsó kabátja mellső oldalán pedig egy négyszögű dombormű árulá el, hogy ott tárcza van, s tárczát csak nem azért visel az ember, hogy az oldalát nyomja.

Az uraság azonban nem itta meg a kávé; hanem kezében tartotta a Pester Lloydot, s annak az első lapját tanulmányozta.

Nagyon apróra meg akarta tanulni, mert egészen belebujt, úgy eltakarta vele magát. A fiatal embernek nem maradt más mulatsága (ez levén az egyedüli hirlappéldány a montenegrói fejedelem területén), mint az alatt a hirlapnak felé fordított oldalát olvasni, a mi szintén igen érdekes olvasmány: ott hirdetik a doktorok, hogy miféle betegségeket tudnak ők kigyógyítani? A fiatal kedélyt ez is mulattatja nagyon: »de bolondok ezek a doktorok, hogy olyan bajokat akarnak meggyógyítani mai nap, a mikhez még elébb pénzének kellene lenni az embernek, hogy azokat megszerezze.«

Az átellenesének azonban még könnyű a

dolga, mert az ablak felé van fordulva; tehát még lát valamit a betükből; de ő felé az árnyékos oldala van fordulva a lapnak s idebenn már sötét van. Egyéb világosság nem ég, mint az a spirituslámpa az asztalon, a minél fidibuszt lehet gyújtani.

— Ejnye de sötét van idebenn, Kristóf! jegyzi meg a fiatal ember a kiürített pohárból az utolsó morzsát is kiszedegetve a kalánnal.

— Még nem gyújtjuk meg a gázt; elég világosságot ad a spiritus lámpa.

A párbeszéd által háborgatott újságolvasó boszúsan felkelt, s átment a szomszéd asztalhoz, a Lloydot is magával vitte.

A Kristof utána szállította a fekete kávé.

— Egészen jéghideg lett már: dörmögé az uraság. Melegíttesse meg újra.

A Kristóf engedelmesen szót fogadott s nem sokára visszajött ismét a párolgó feketével.

A fiatal ember várta türelmesen, hogy meddig lakik még benne ez az uraság abban a Lloydban?

Végre letette az maga mellé a hirlapot, hanem akkor meg rákönyökölt. A fiatal ember szerette volna megszólítani, hogy adja már ide, ha kitanulta; de félt, hogy megharagítja.

A prémes uraság, fejét tenyerébe támasztva, elkezdte a kalánnal a kávé kavargatni s úgy nézett bele abba a pohárba, mintha a lánchíd-rul nézne le valaki a Dunába.

— Ejnye de hideg van idebenn, mondá a fiatal ember, két tenyerét összedörzsölve, Kristófnak.

— Még nem fütünk: elég meleget ad a spiritus lámpa.

Nem sokára aztán olyas valamit látott a fiatal ember, a mitől olyan melege lett, hogy a háta is izzadt bele.

A mogorva vendég egy perczre megint eltakarta magát a hirlappal, mintha keresne benne valamit, s aztán mikor ismét letette azt maga elé, elkezdte sebesen a kávé kavarni a pohárban, míg szemei merően bámultak az átelleni órára, mely épen hatot mutatott.

És a fiatal ember azt látta, hogy az a pohár fekete kávé egyszerre csak elkezd fehér lenni; mindig világosabb, mindig fényesebb lesz, utoljára az egész pohár rémletes zöld fényt

derenget maga körül. — Ettől a látványtól kezdett izzadni a homloka.

Az óra hatot ütött; a prémes ur felemelte poharat, behunyta a szemeit: a fiatal ember pedig felrugta a székét, odaugrott hozzá, kikapta a kezéből a poharat s a tartalmát odaöntötte a köpöládába: vakmerően ráförmedve a megtámadottra:

»Hát nem szégyenli ön magát?»

(Folyt. köv.)

Tallérossy Zebulon levele

Mindenváró Adámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

HOGY nekem ez nem jutota eszembe. Igazan szígyenlem magamat. Persze hogy az a dolog rengye, a mit a Deutsche Zeitung ajánlya.

Meg kell vesztegetnyi ő felsígit. Eszem azt a zarany zeszit nimet ujsagi-rojanak, ez azutan agya! Montam in mindig, hogy töb van egy olyan nimet redactions-bureaunak a kizs labujaba, mint magyar miniszteriumnak mind a kilencz fejibe egysummaba. Hogy eltalalta dolog nyityat.

Felhuzunk panyoka mentit, kalpagot. Azutan felmegyünk Bicsbe, leboruaunk tronus elibe is in tartom dictiót:

»Felsíges kiraly is csaszar!

»Teczik mig megemiikezni erre a kardra? (kirantom ütet.) Hogy ne? Vitam et sanguinem idejiből, — a mikor megtagatunk zabot. No most ipen eröl a zabrul van szó. A ki nekünk pedig legdragab. Csunya osztrak akarja felabrakolnyi. Hohó! avenat most se nem engedünk. Hegyezen maganak zosztrak külön zabot. Mi-enkül nem eszi. Virünkel és illetünkel azonban miltoztasik bölcs belatasa szerint intizkednyi.

»De hogy komoly resistantia melet megmaradhasunk, szüksége van nekünk felsíged atyai tamogatosara. No mi aztat nem kívanuk ingyír. Hanem teczik tunyi mit? Hat azt, hogy mink ő fensígit tronörököst, Rudolf főherczeget azonal megkoronazunk. Ne tesik filnyi, nem muszaj míg azír uralkodasrul lemondanyi. Lesz nekünk idösb király, ifjab király. Duplex

libelli dos. Nem kivanunk írte zegyebet, mint hogy tesik hozank atpartolnyi, hogy vamkirdisben bankkirdisben nimetet megcsalhasunk. Alazatos szolgaja Tallérossy Zebulon de eadem!

Na hat nem diplomatrice van ez kigondolva? Hogy esik nimet ijetebe hanyatt esze nélkül.

Hogy ő felsége atyai szive el ne lagyulya magát ere a loyalis ajánlatra, azt nem izz tudom képzelnii: Hat hiszen kérem alasan, mar edig izz, mikor lata, hogy franya nimet miniszterek ugy megkötöttik hozumtragert, hogy ípen semit se nem akarjak engednyi: azonal ide citalta Lassert, akirül azt mondjak, hogy derik, jora valo engedikeny ember,

Hiszem izz, hogy majd fogja ez engednyi, ha többi nimet nem akarja. Csag rakialtunk, hogy »Lass' Er!« s mindent megkapjuk amit akarjuk. Mar a nevibe bene van concessio.

Alazatozs szolgaja!

T. Z

Krónikás adoma.

A rivalis.

Kancsal szemmel nézték M. Vásárhelytt a száz ifjak Vesselényi népszerűségét. Különösen H. cancellista, ha másképen nem tehette: öltözékben kivánta felülmúlni.

V. észrevette az atyafi tüntetését. Rendelt Bécsből piros bársonyt. Szabójának megígérte, hogy főbe lövi, ha valakinek megmutatja diszruháját.

H. joggyakornok egyedül sétált a kálvária-utczában éjjel; s feltűnt, hogy egy háznál még világot lát. Betekint az ablakon s megkülönböztet nagy halom bibor bársony között — egy embert.

Elmélkedni kezd: kinek készülhet épen éjjel, titokban ez a fényes öltözet? Kinek másnak? V.-nek!

Halkan megkopogtatja az ablakot. A szabó felrezen.

— Azért küldött a báró, — sugta H. — hogy adjon kend egy darabka bársonyt, mert ebből a massából még rendelni akar.

Elérkezett virágvasárnap. Délelőtt 10 órakor a Sz.-György és a Poklos (mostani Deák F.) utcákban gyerekcsődület volt szemlélhető: fejedelmi fényben közelgett két férfi a főtérre. Egyik V. a másik H. joggyakornok volt. Az előbbi észrevette a csoportosulást; s huszárját elküldte a helyszínére; maga pedig az Apollo épülete alá huzódott. — Pár percz mulva megjött a legény s akadozva jelenté urának, hogy a Szt.-György utcából egy hasonló öltözetű uraság közeleg.

Vesselényi eltűnt.

A főtisztánál hivatalos ebéd volt, számra mintegy 250 vendég.

V. a legegyszerűbb fekete; H. a legkirívóbb és fényesebb ruhát hordta.

Az ebéd a hetedik fogás körül járt, midőn a janitor jelentette, hogy a primás, Dávid cigány kér bebocsáttatást; el akarván húzni a csárdást, amit maga komponált.

A megnyilt szárnyas ajtóra nézett a vendégsereg.

Ünnepélyesen kimért, de nevetségesen feszes léptekkel, vörös bársony-nadrág és mentében; smaragd színű mellényben, kard helyett hegedű vonóval; ezüsttel, arannyal fülíg rakva belépett Dávid nábóbi fenséggel.

A vendégek elbámultak e jelenségen.

V. ielállt; minden szem reá sugárzott; — előbb Dávid cigányra mosolygott, aztán hideg méltósággal szegezte átható tekintetét a sarokban ülő H.-ra, ki szakasztott olyan ruhában ült az asztalnál halálra sápadva mérgében.

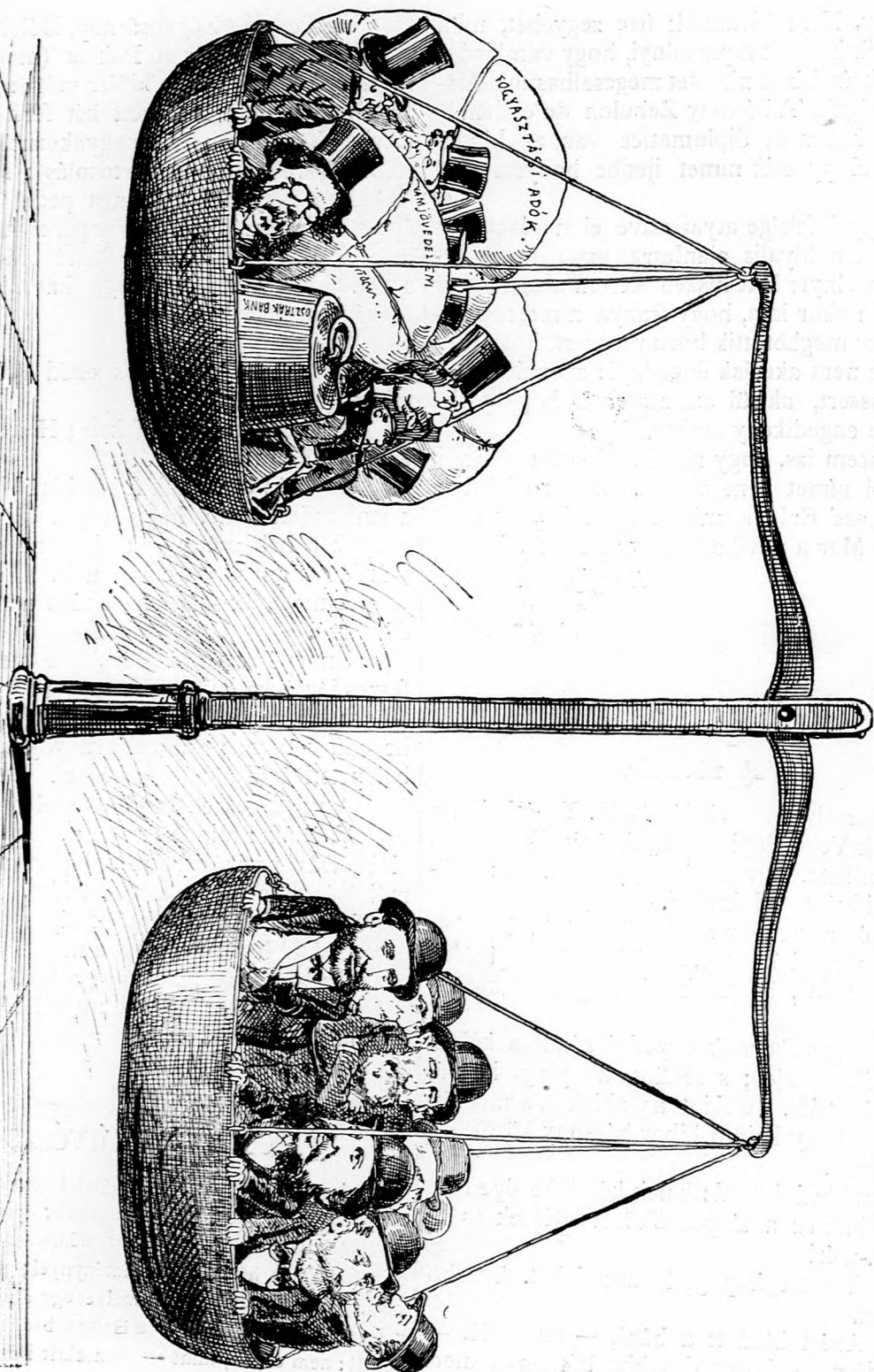
Oriási kacaj rázza meg a levegőt . . .

H. joggyakornokot e naptól fogva senki sem látta Vásárhelytt.

Irodalom, művészet.

A müncheni rajzoskola Brassai bácsinak tiszt. oklevelet akart kiállítani mint pictornak; midőn egy műbarát felvilágosította a jámbor németeket, hogy az a rajz (emeletes ház, függő kéménnyel; mellette kút-gém, juhakol, tyukketrecz) melyet egy átutazó az öregnél fekete táblán látott s a Brassai bácsi picturájának nézett: nem egyéb, mint — szanszkrit irás.

AZ ÉV MÉRLEGE.

Vajjon merre billen?

„Wir können warten.“

- Mit határozunk? —
 — De én már tovább nem várhatok.
 — Hát hogy holnap határozunk.

Élet, vagy halál.

(Modern novella.)

To be, or not to be . . .
Hamlet.

I.

BARANYAY Gizella gyönyörű barna leány volt. Hollófekete fürtei, magas, derült homloka, ivelt szemöldei, villogó éjszemei, finom görög orra, rózsa arczai, eper ajka, hattyu nyaka, czédrus termete, karcsu dereka, s picziny kezei, s lábai voltak.

Egyszóval a megtestesült női szépség vala!
Devecsér Ákos szép, délczeg szőke ifju volt.

Világos gesztenye fürtei —, ábrándos kék szemei —, hegyesre pödört szőke bajsza — és deli természetével úgy nézett ki, mint egy Apollo.

Értve a régi görög istent.

II.

Gizela és Ákos szerették egymást . . . . .

A legtisztább platói szerelem volt az.

Eredete még gyermekkorukra viheto vissza.

Ugyanis:

Ákost egyszer elküldték valamiért, ha nem csalódodom moderateur-lámpa-üvegért a boltba.

Ő, mint a féle apró gyerek, elbáméskodott és elejté az üveget.

Az üveg eltört!

Ákost szörnyű féle fogta el: a bekövetkezendő veszsözéstöli félelem.

Elkezdett sírni.

Gizella látta ezt, s Gizella megsajnálta Ákost!

Elment vele hazáig; utközben vigasztalta, otthon pedig azt mondotta, hogy egy részeg ember fellökte Ákost, s úgy tört el az üveg.

Ennélfogva Ákos megveszsözötetése elmaradt.

Ákos azóta szereti Gizellát és nem boldogtalanul!

III.

»Nem kérd, nem vár az idő, sebes rohanással haladva felettünk!«

Az évek teltek.

Ákos házasulandó, — s Gizella eladóvá lön.

Egy napon Ákost atyja dolgozó-szobájába hivta.

— Fiam! — kezdé — huszonnégy éves elmúltál; pályavégzett ember vagy, képes egy nő eltartására. Itt az ideje, hogy megházasodjál! Én már szemeltem ki számodra leányt; szép is, jó is, gazdag is. Szeretném, ha elvennéd!

Ákos hallgatott, s szomoruan ballagott ki atyja szobájából.

Tudta, hogy ha atyja valamit »szeretne«, az anynyit tesz, hogy akarja.

S azt is tudta, hogy az atyai akaratot semmi könyörgés, s a dolgok mibenlétének fölfedezése meg nem másíthatja.

Gondolkozott tehát . . . . .

És gondolati voltak nagyon mélyek!

De oh! szerelméért ezt vajon ki ne tenné meg?

A tervek egymást üzek agyában . . . .

Végre határozott!

— Igy lesz! kiálta föl és a kertbe, rohant . . . .

És a kíváncsi világ azt kérdi: miért rohant Ákos a kertbe?

Azért, mert — a kert sövényén egy helyütt lyuk volt, s e lyukon át a szomszéd kertbe a Gizellák kertjébe lehetett jutni.

IV.

— Édes leányom! — szólítá meg a bájos Gizellát édes anyja, — holnap legszebb ruhádat öltsd fel.

— Miért? kérdé Gizella elbámulva, mert az előtt soh' sem bánták, akármilyen ruhát vesz föl.

— Azért édesem, mert holnap kérő jön a házhoz, szép, jó, gazdag kérő. És nem engem fog megkérni!

Gizella arczáról eltűnt a pír e szavakra, s fehér lön az, mint ama leesett hó.

Szobájába vonulva, s fürtös fejcskáját picziny kezcskéjére támasztva töprengeni kezdett . . . . .

A gondolatok seregei egymásba bonyolódva vuntak el lelki szemei előtt . . . . .

Végre határozott!

Lassan föllállott, s észrevétlenül a kertbe suhant.

Leérve körül s tekintett, egyenesen a lugasnak tartott.

Ákos már ott várta.

V.

— Angyalom! — kezdé, midön Gizella belépett — atyám meg akar házasítani!

— Engem pedig édes anyám férjhez adni! felelt Gizella nagy búsan.

— De én téged szeretlek kedvesem, galambom, rózsám, angyalom, üdvösségem!

— S én téged egyetlen Ákosom!

— Nékem nem kell nő kivüled!

— S nekem más férj, mint te!

— Mit tegyünk?

— Mit cselekedjünk?

Hosszas mély csend állott be . . . . .

— Tudod mit, kedvesem? kérdé Ákos.

— Mit? kérdé Gizella.

Ákos körültekintett, s midőn látta, hogy ki sem hallgatózik, egy pár szót sugott Gizella fülébe.

Az kis gondolkozás után helyeslőleg bölintott gyönyörű fejcskájével.

— Délután! mondá Ákos.

— Délután! vizhangozá Gizella.

VI.

Délután Ákos a szomszéd kertbe sietett.

Gizella a lugasban várta.

Ákos a mint belépett, egy vörösbarna színű, zavaros folyadékkal telt palaczkot vont elő kabátja alól, s szomorú mosollyal mutatá Gizellának.

— Elég erős? kérdé ez.

— Tíz pakli! . . . . .

— Hamar vége lesz, szóló rémletes nyugalommal Gizella.

Ákos fölrázá a folyadékot, s kidugaszolva a palaczkot, Gizellának nyujtá azt.

— Egy csókot a halál előtt! susogá szivrehatóan.

Gizella odahajolt, s bibor ajkait Ákos bajsza alá érinté . . . . .

— Á-á-á-á! — szólalt meg e perczben egy hang — hiszen ezek már jól vannak!

— Értik egymást! viszonzá a másik, s két öreg ur, Gizella és Ákos atyja lépett a lugasba.

Ákos hirtelen elrejté a palaczkot, Gizella pedig zavarodottan fordult félre.

— Már ne várjunk sokáig mondá az Ákos atyja — hanem ha szomszéd ur beleegyezik, üljük meg mielőbb a kézfogót.

— Nekem nincs kifogásom, — felelt a Gizella atyja, ha csak Gizinek nincsen?

— Oh atyám! rebege az, s piruló arcját atyja keblére rejté . . . . .

VII.

Harmadnapra csakugyan megülték a kézfogót, s egy hó multán Ákos boldogan vivé haza szép nőjét.

* * *

A tizpakli gyufa fejéből készült zavaros folyadékkal telt palaczkból pedig hogy mi lön? nem tudatik!

Báró Manemett.

Az új mértékek a népköltészetben.

Debreczeni dal.

Dallam: A hajnali csillag ragyog,
Még is a kocsmába vagyok.
Angyalom, galambom stb.

Hejh megmondtam a rózsámnak,
Ne higgyen a katonának
Decigrám, kilográm.
De hiába mondtam néki,
Mégis elhitt mindent néki
Cicigrám tilógrám.

Tanító: Mivel mérik a posztót?

Gyermek: Métölylyel. (méterrel)

Miféle ürmértéket szeret a magyareMBER leginkább
— A kulacsot mert abból mértéktelenül lehet inni.

Miféle ár amit ő l be is vesznek?

— Az új hoszmérték: ár, hectár, centiár.

A székely leány a kolozsvári fűszer-kereskedésben az újmérték-rendszer második napján:

Instálok aláson két fityingér három fityfiritty boszot, oztég négy béka ugrám nádmézet, elmög égy lóngróm kávé. Kérők fotogémöt es belestül vaj égy fél métöjt; tuggya a varasbéka, hogy es vögyünk valamit ebben a pettyentős világban, mikó, a szögén embör es filibuszon (omnibus) döcög, amerre csak a szömivé lát

Tanító-képesítő vizsgán.

Catecheta: Ha önhöz, mint leendő tanítóhoz valóki egy erkölcstani munkát vinne a végett, hogy mondja meg neki, vajjon szabad-e azt olvasnia vagy nem, hogyan cselekednék?

Tanítójelölt: Azt mondanám neki, hogy vigye el a plebánoshoz.

Catecheta: De hátha a plebános nem volna otthon?

Tanítójelölt: Akkor azt mondanám neki, várja meg, mig hazajön.

Catecheta: De hátha olyan helyen volna, hol nem lakik plebános?

Tanítójelölt: Engedelmet kérek, olyan helyre nem megyek tanítónak.

Kivonat a sz.... i bajuszpedrő egyesület alapszabályaiából.

Az egyesület neve:

»Sz.... i nemzeti bajuszpedrő egyesület«

Célja:

A férfi-ékeség rendbehozása.

Eszközei:

Bajuszpedrő, fésű, kefe.

Tagjai:

Tagja lehet minden becsületes honpolgár, kinek bajusza nincsen, de már lehetne. Szakálosak nem vétethetnek föl.

Tisztviselők:

Elnök: Bajusz Antal gyógyszerész.

Alélnök: Szakál Mózes patikárius.

Titkár: Baisz Márton borbély.

Pénztárnok: Szakáll Salamon fodrász.

Ellenőr: Pödör János kefekötő.

Szertárnok: Kondor Béla fésűs.

Orvos: Hajas Károly.

Ügyvéd: Pörge Sándor.

Tiszteletbeli tag: Göndör Sándor a Falu roszszából és Don Pedrő de Bajuszkádó.

Magyarosan.

A nyári honvédegyakorlatok alkalmával egy szakasz kitűnő jól viselte magát a szétszórta csatározásokban.

Látván ezt József főherceg, a gyakorlat végeztével magához rendelte a szakaszvezetőt, s az egész tábori tisztség előtt megdicsérte őt.

A dicséret felbátorította a harczfít; oda szalutál tehát amugy magyarosan, s tiszteletteljesen kérdi:

»Főnséges Uram! hát mikor üssük már egyszer a németet?

Még arra sem...

Tűz ütött ki egy faluban. A vizsgálatból kiderült hogy vigyázatlanság okozta. A bizottság előtt a kisbíró ilyenképen adott kifejezést haragjának!

— Bizony kérem, kutya gonosz már ez a nép nemcsak hogy a prédikációra nem hallgatnak, de még a bakterjukra sem. Pedig a szegény eleget figyelmezteti ám őket minden istenáldott éjjel, hogy »tűzre, vízre vigyázzatok!«

A hős szózata.

Tisztelt közönség — hrrrú!
 Én vagyok a miss Kenedy,
 Ki jöttem London városából
 Komor kedélyt deríteni;
 Vízen és szárazon jártam
 Sokat hallottam, sokat láttam —
 Herein! néhány picula:
 Van érte táncz és van duda —

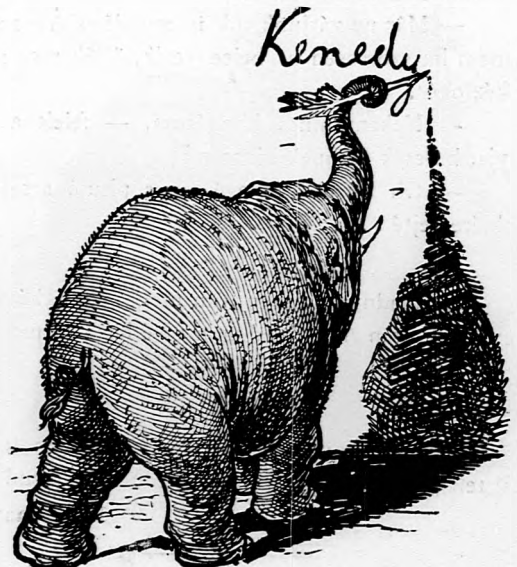
Hrrrú!

Tessék, tessék, tisztelt közönség!
 Soha nem hallott valami:
 Oly pompásan, oly roppant módon
 Tudok bögni, ordítani.
 Egymagam lehurrogatom
 A személyzetet a színpadon —
 S az egészet a hátamon,
 Ha tetszik, ki is hordhatom.

Hrrrú!

Kitünően tudom szerepem,
 Agyon dicsérnek a lapok;
 Pedig itt keresztlevelem;
 Hogy még csak nyolcz éves vagyok.
 Tessék, tessék, tisztelt közönség!
 Én vagyok a miss Kenedy,
 Ki jöttem London városából
 Csak egy kis rizsre — bolha legyek!
 Piczulákat keríteni!

Hrrrú!

TANULMÁNY A SEMMIRŐL.

AZT gondolják nyájas olvasóim, hogy a semmiről nem lehet írni semmit? Már hogy ne lehetne, mikor lehet!

Ha az altöldi juhász kajmós botjára támaszkodva órákig egy helyre nézve gondolkodik, s ha megkérded, miről gondolkodik? azt feleli: »Semmiről«: miért ne lehetne nekünk megreszkírozni egy közleményt ugyanarról.

Ha a francia-futást végig szolgált huszár a világ végéhez érve kinézett, sőt még a lábát is ki tudta lógatni a nagy semmibe: mi, kik abban a világ végén túl levő tót faluban is megfordultunk, inkább beszélhetünk a semmiről.

Aztán a semmi nem is olyan, mint sokan gondolják.

A bölcs az azt mondja, hogy a semmi nem más, mint valaminek a hiánya.

És igaza van.

A matematikus azt állítja, hogy a semmi csak átmeneti hid arra, ami még a semminél is kevesebb; s így okoskodik: Aki úgy áll, mint a templom egere, annak nincs semmije; de akinek még ezen fölül, hogy sokat ne mondjak, csak százezer forint adóssága is van, vagy ami mindegy —, 200 darab kereskedelmi bank actíája: azon már nem segíthet senki és semmi. És igaza van.

A chemikus azt mondja, hogy a semmi nem más, mint horganyéleg. S ha szemfájásod van, az orvos semmit rendel; az igaz, hogy nem használ semmit, de azért nem tesz semmit.

Néhai Bernáth Gazsi bátyánk — Isten éltesse a más világon — azt mondta, hogy a semmi olyan nyeletlen kés, a melynek pengéje nincsen.

És tessék elhinni, ennek van legnagyobb igazsága.

Hogy nem egyenlő minden semmi, az kitűnik a huszár vallomásából. Mikor a huszár kérdezték, hogy mi különbség van a bakancsos és huszártólközt, így felelt: Első mindenestre a huszár; azután jön egy nagy semmi, s azután még annál is kevesebb; ekkor jön az az idő, mikor még Isten a világot nem teremtette vala meg, és csak ezek után látni végtelen távolban egy igen kicsiny fekete pontot, mely, hogy mi légyen tulajdonképen, csak arról gyanítja az ember, hogy a pocsolyákat szörnyen kerülgeti.

Ezen egy példa untig elegendő annak bebizonyítására, hogy semmi és semmi közt van különbség, mert van nagy és kis semmi.

De ha ebből el nem hiszik, mondok másikat is.

Mit szoktál vacsorálni? kérde a bakától egy czivil ismerőse.

Olykor semmit, olykor még azt se, — válaszola a harczfi.

Tessék! nincs nekem igazam?

Hogy a semmi is valami, azt a legkisebb iskolás gyerek is tudja. Kérdezd csak tőle, hogy mi a semmi, olyan zerust pingál neked rögtön, hogy beillik monoclinak is. Az igaz, hogy ilyen semmiből hat sem ér egyet, de ha eléjük olyan embert állítunk, aki már numerál, akkor a semmik megszűnnek semmik lenni, daczára annak, hogy alakjukon semmit sem változtattunk.

A dolgot szoros értelemben véve úgy találjuk, hogy a semmi csak relativ fogalom, — és nem abszolút. Illusztráljuk példával.

A toronyi ember gyalogszerrel jött Szombathelyre. Midőn már útban volt visszafelé, a zeli kocsmához közel rá akar gyujtani, de éjszakeről jövén a szél, gyufája mindig elaludt.

Megfordul tehát, s úgy gyujt rá. Amint így megy, egyszer csak azon veszi észre magát, hogy ismét Szombathelyen van.

A szerencsétlen elfelejtett visszafordulni.

Itt az előhaladás egyenlő O-vel, de a mechanikai munka hogy nem egyenlő O-vel, az emberünk boszorkodásából kivehető.

Hasonló példákra napjainkban sokszor akadunk. Némelyik győtri magát tanulással; valahány könyv csak megjelenik, azt mind meghozatja, éjet-napot tanulással tölt, s mégis mi az eredmény? Semmi.

Mi ennek az oka?

Mert a természet megtagadta tőle azon adományt, mit műnyelven úgy híznak: józan ész.

De legyen elég a semmiből, úgy is már sokan azt mondják: »Minek az a nagy hü-hó semmiért«, — melyről pedig Csokonai légátus korában olyan szép predikációt tartott s melyből az Uristen se birt külön világot teremteni.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Stáció utca 80-ik szám alatt.

Budapest. 1876.

NYOM. AZ „ATHENAEUM” NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:

egyedül

LÁNG LIPÓT ÉS TÁRS.

I. nemzetközi hirdetések felvétel irodájukban, Budapestben
Fürdő-utca 1-ső szám.

Rajzolja

JANKÓ.

Metzsi

POLLAK.

BRZORÁD J. REZSŐ

ajánlja a legjobb hírű

SÁROSPATAKI

KOVA MALOMKÖVEIT

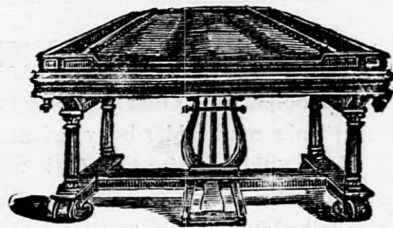
melyek általánosan elismervék mint

a legjobb malomkövek,

melyek a következő örlési módokra a világon léteznek, és pedig **simarozs és tengeri-örlésre, valamint legfinomabb darálásra.** Megrendeléseket tenni kéretik:

- 1) A sárospataki kovamalomkőgyárban magában Sárospatakon (posta, vasút és távirdai állomás).
- 2) **BUDAPESTEN**, a főraktárban, **GESTTNER és RAUSCH** uraknál;
- 3) **Aradon**, Eckel J. gépgyárában;
- 4) **Szegeden**, Palfy testvérek gépgyárakban;
- 5) **Temesvárott**, Grünbaum Lajos gépraktárában; vagy
- 6) **Mogyoróson**, u. p. Nyergesujfalu, a vállalkozó Brzorád J. Rezsőnél.

Árjegyzékek (az új métermérték szerint) franco franco ellen elküldetnek.

SCHUNDA V. J.

magy. k. udv. hangszergyáros,

Budapest IV. ker. magyar-utca 17. sz.

ajánlja mindennemű saját műhelyében készült rész, fa, fuvó és vonó hangszereit ugyan szintén mindennemű belföldi és valódi olasz húzók nagy választékú raktárát, továbbá az általa feltalált szabadalmazott **czimbal-mok** hangfogóval (Pedal.) vagy anélkül a kiállítás szerint 50 frt, 60, 80, 100, 150 egész 200 frtig, jótállás mellett.

Az elméleti gyakorlati **czimbalom iskola** Schunda V. J.-től mejelent saját kiadásában, és kapható nála 3 ftrért.

zordon időszakra!

A légvonatot tökéletesen elzáró

gyapot-hengerek, az eddig ismert egyetlen, ezen czélra valóban megfelelő előkészület, mely mindameglett nem hátráltatja az ablakok és ajtók felváltását. Követve a használati módokat ezen hengerek könnyűséggel alkalmazhatók az ablakok és ajtók szeleire, s egy közepmagasú ablak elzárására alig kerül 50 kr. A hengerek rofszáma aratutnak és keül az **ablakok a való** fehér 4 kr, barna 5 kr, **ajtók a való** fehér 6 és 10 krajczár, barna 7 és 11 krajczárba rőf.

Helyben egy ablak-elzárás munkájára 2 krt számítunk.

Mindennemű lábelbe rakható parafatalpak

nőknek és uraknak egyaránt ajánlható legbiztosabb öv-szer, a láb- a hűség és nedveség általi megvédése ellen. A talpak mindennemű és irgyságu lábelbe egyszerűen berakhatók, s megrendelését a **talp hosszának közlése kére-ti.** Körösségeik 45 kr, fémablakok két nevel 65 és 85 kr, parja kis gyermekeknek 8 kr, lányok knak 9 kr, hölgyeknek 1 frt 15 kr, uraknak 1 frt 60 kr parja. Legfinomabb angol magas sarú hölgycipők.

Brandner Ferencz bőrcserváló kenőcse,

a legkitűnőbb szer, melynek használata mindennemű lábbe jeket vízhatlanná tesz, tartósságukat fokozza, s mindamellet a feny-máz alkalmazását engedi, úgy, hogy a legfinomabb hölgycipőknel is alkalmazható. Zintny előnyvel használható **Korcsolyaszám, Képzőjárnak**, egyáltalában minden bőrne nek ep-szenben tartására. 1/2, 1/2 és 1 fontot tartalmazó plehdoboz utasítással együtt 1 forint, 1 frt 50 kr. és 3 forint.

Korcsolyák kitünő neimeit.

fatalpak 1.60, 2.20, 3.50, 4.50. felszerölhető rászerezhető 5 frt, 6 frt, 7.50, valódi amerikai Halifax 8 frt parja.

Angol Legging (Kamaschnik)

korcsó yázok, vadászok és lovaglók számára. Parja 3.60-12 forintig.

Jégpatkók

a kicsúszást s elesést fagyos időjá-rással biztosan elhárító gyakorlati ket neimeit, parja 90 kr. és 1 forint 40 kr.

Mulattató társas-játékok

legújabb neimeit, felsőtték mint az ifjúság számára, melyekről szí-vesen szolgálnak kimerítő rajzokkal ellátott ár-egyzékkel, ajánlják:

KERTÉSZ és EISERT Budapest, Dorottya-utca 2. sz.

Irásbeli megbízások pedig utánvét mellett gyorsan küldetnek.

Egy művelt

fiatal hölgy

őhajt egy magán-on álló urnál mint **gazdaszony** mielőbb elhelyeztetni. Szíves megkereséseket ké-retik »A. C. 102« alatt Láng Lipót és társ I. nemzetközi hirdetések felvételi irodá-jukhoz Budapestben, fűrdő-utca 1. sz.

Egy nő,

ki a német, magyar és francia nyelvet birja s zenei műveltség-gel is bir és ház-tartási ügyeket al-posan érti, keres vagy nevelőni vagy mint házihölgy al-kalmazást helyben vagy vidéken. — Szí-ves megkereséseket kérek A. T. betűk alatt Láng. L. és társ hirdetési iro-dájába Budapest, fűrdő u. 1 sz. mtézni.

Ajánlatos különlegességek.

Encrier magique a legújabb kimeríthetlen franciaia csoda-téntartó, mely időröl-dőre tiszta vízzel töltve fél, éveken keresztül folyvást a lekitű-nőbb iró- és n. üsölő-téntát adja. Iskolai és gyakorlati használatra való 15-bekb 60, nagyobbak 75, nagyok 75, kitűnő uti téntartató 75, díszes-bek az iróasztal számára 1 forint 40 krtól 4 forintig.

90 fr. az eddig is nem mált kitűnő Petroleum éjjeli mécs, teljesen füst és szagtalan, tiszta és gazdaságos; elegánsabb kiállításnak 1 frt 20 kr. 1 frt 5 krtól-2 frtig.

1 ft. 80 kr. egy Bougeoir d'ap-artment vas és cilinder üveggel ellátott igen gy-a-korlati kézi gyertyatartó, mely járkalás közben a gyertya elalvá-sát és ruhák becsúszását gátolja.

2 ft. 20 kr. az újonnan felhal-tatott asztalikest és egy-szer mind világt tisztító, igen ez-liszteri gépeske. 1 doboz tisztító-nor hozza 50 kr.

3 ft. 50 kr. az ezüst-lemezelt d-ctor, mely fok-zott mértékben a központositva veti a gyertya vi-lágosságát egy postra.

1 ft. 90 kr. Perry és társai ion-műves dugaszhurója, mely edd-g el nem ért tökéletes minden min-den erőltetés nélkül húzza ki a legmakacsabb dugót.

90 kr. egy francia biztonsági-lakát uttaszkák számára, melyne: új kitűnő szerkezete az alküleszeli felnyitást lehetlenné teszi. Két nagyobb nemo ajtók-nak 1 frt 25 kr és 1 frt 60 kr.

1 ft. 85 fr. az új Baroco, v-gyis az időa-rást előre biztosan jósó, egyzser-szind hém-rövel is ellátott lég-mérő (barometer).

10 ft. a legújabb parisi Lancas-ter fuvó set-b.t-fegyver, melyvel söréttel madarakra, golyó-val czélba s hozzá készült rakéta-kal győrvörű tűzjátékok lehet lóni.

20 kr. Herbett új tor-gó készülete a petroleum lámpá-üvegek elpattanását akadályozó.

50 kr. Egy angol sardínia-és más pleh-szelenczeni-észköz.

60 kr., 80 kr., 1.40, 1.80 a legjobb acél dí-és mogyoró-török.

40 kr. egy R-volvcr aprópenztartó, czélszerű és érde-kes új tárgy, mely szerkezettel.

Számítalan illyenmű újdonságok rajzait tartalmazó árjegyzékük berrmentes beküldését kívánatra ajánlják:

KERTÉSZ és EISERT Budapest, Dorottya-utca 2. sz.

Irásbeli megbízások utánvét mellett gyorsan eszközö-tetnek.